

Redactare: Cosmin Perta
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUPU, ANDREEA

Instituția / Andreea Lupu. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2726-1

821.135.1

ANDREEA LUPU

INSTITUȚIA

Ilustrații de Bogdan BAM Diaconu

Prima scrisoare către Vitoș

Dragă Vitoș,

Dumnezeu mi-e martor, nu mă deranjează nimic la Spectaculoasă câtă vreme ziua tace și se retrage în colțu' ei.

Până mai alaltăieri m-a hărțuit începând cu ora 10.00 a.m., cu sticloul în mână. M-a forțat să stau nemișcată cu orele, timp în care m-a continuat în **DESENE** pe pereți, pe covor, pe gresie și pe parchet. Mi-a redesenat urechile și cam toate extremitățile, iar când totul a încetat și m-am ridicat de pe scaun, și-a dat seama că desenele rămase în urma mea n-aveau niciun sens fără mine în centru.

Altfel, îmi recită zilnic din *Madame Bovary* și durerile de cap continuă.

Eu toată sunt încă bine și cred c-o mai pot duce mult. Îmi ating fața parc-aș mângâia kilometri de pardoseală. Am devenit nesfârșită.

Îți promit să-ți scriu cel puțin o dată la trei săptămâni.

Nu știu ce să mai zic, mă opresc aici.

Eu eu, eu, Zdrunca.

Vitoș dragă,

Azi m-am îmbrăcat în liniște începând cu ora 3 dimineața și-am așteptat în vârful scaunului rotativ să-i aud trezindu-se.

Am părăsit cu toții Instituția la 9 fix, în șir indian. Eram chiar în față, și din emoția libertății țin minte doar fleșcăiala continuă din buze a Spectaculoasei.

Am ajuns repede în clădirea de vizitat. Mi-am lăsat acele de cusut la intrare, înfipite în reverul portarului, care m-a asigurat că găuri au și ei.

Holul era copleșitor și, de MIC! ce eram, ne-am bulucit unul în altul, ca să ne dăm mari. Cum ne-nghesuiam sub luminatorul cupolei, Spectaculoasa s-a rupt de noi.

„Bună dimineața!” A zis. Și-a pocnit din degete. „În visele mele femeile aproape că nu sunt, dar toate au cărnuri marmoreice de care pot dispune în forme și cantități variabile. Aveți ceva de spus?”

Eu mi-am strâns picioarele ordonat sub mine și toți am respirat la unison, ca să-i dăm de înțeles Spectaculoasei că momentul poate continua.

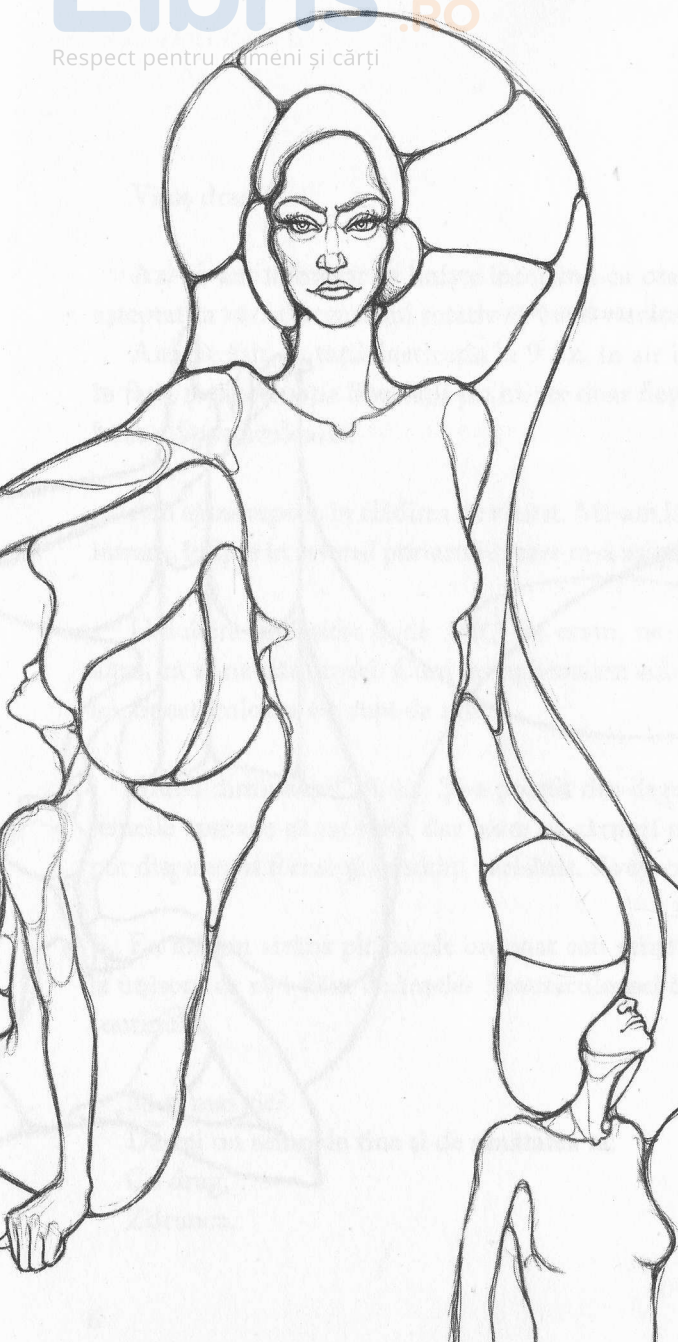
Să-ți mai zic?

Dă-mi un semn de tine și de sănătatea ta.

Cu drag,

Zdrunca.

A 3-a scrisoare

Dragă Vitoș,

În Instituție am ajuns într-o Luni, când toate ceasurile rele urmau să vină de-abia în ziua următoare.

Camera mea cu pereții de sticlă e aliniată pe Culoarul Camerelor cu numărul Trei, care se întinde nesfârșit în stânga, nesfârșit în dreapta.

Cum am ajuns în pragul ei, Spectaculoasa a sărit din MINE și mi-a pus piedică, de am căzut înăuntru.

Zdrunca,
adăpostită.

A 4-a scrisoare

Vitoș,

Vitoș dragă. Vitoș?

Ce mai știi de tine?

Eu de mine doar puțin.

Miercuri la amiază Spectaculoasa mi-a deschis ușa pe furiș cu cheia, s-a strecurat în cameră c-o palmă pe ochi, ca să n-o văd, și-a

SCRIS pe toate patru ferestrele mare, cu marker permanent:

„ca să se știe. Măine, adică în fiecare Joi, e ziua GRI. Poimăine, adică în fiecare Vineri, e ziua ALBASTRĂ. Răspoi-măine, adică în fiecare Sâmbătă, e ziua ALBĂ. Pentru restul culorilor revin Luni.“

Am pierdut șirul zilelor aici. Am să te rog să-mi spui ce zi este – în următoarea scrisoare.

Știu doar că mâine e GRI, poimăine e ALBASTRU și răspoi-măine e ALB.

Zi-mi dragă Vitoș, tot ce vezi.

Eu, tot eu,

Zdrunca.

Vitoș opac,

Instituția m-a adăpostit în straturi de STICLA.

Cum închid ușă după ușă translucidă, fâșii de sticlă mi se aștern peste pulpe. Noaptea, trupul meu strălucește și carnea mea e de sticlă.

Noaptea, Spectaculoasa intră tăcut în cameră, mă dezvelește și se minunează: „în curând o să fii ca o bezea glazurată. Dacă n-o să mai simți când te mângâi, Zdrunco?”

Noaptea, Spectaculoasa se așterne lângă mine pe pat, până când carnea mea luminoasă simte din nou.

Te sărut, Vitoș
Zdrunca,
străvezie.